

Павелъ.

„Що разумѣвашъ съ добродѣтель?“

Старецъ.

„Сынко! ты кой-то хранишь родители-те си съ трудове-те, не имашъ потреба отъ нейното изясненіе. Добродѣтель-та е единъ подвигъ струванъ верху насъ за добро-то на другы-те, съ намѣреніе да угодиме само Богу.

Павелъ.

„О колко е Виргинія добродѣтелна! Отъ добродѣтель пожела по правда да поболярѣе, за да има чрезъ що да струва благодѣяніе. Отъ добродѣтель ся отпрати отъ сей островъ, добродѣтель пакъ ще я приведе здѣсь.,“

Понятіе-то на нейно-то ближно пришествіе распаляваше мечтаніе-то на того младаго чело-вѣка, и укротяваше всы-те свои безпокойствія, Виргинія не ни е писала, казуваше, зашто-то ще си дойде. Толко мало время треба да достигне отъ Европа съ добръ вѣтръ! броеше корабы-те кон-то преминаха това мореходно разстояніе отъ четиры тысящи и пять стотинъ левги за тры мѣсяцы и по малко, Корабъ-атъ гдѣ-то она е